

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1747/2015
21.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца Ђ.И. из Ч., чији је пуномоћник Б.Л., адвокат из Б., против туженог Р.П. из Л., чији је пуномоћник Д.Ђ., адвокат из Л., ради брисања хипотеке и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8988/13 од 21.01.2015. године, у седници одржаној 21.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8988/13 од 21.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 20829/10 од 18.09.2013. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужилац тражио да се одбије тужбени захтев туженог да се брише хипотека уписана на непокретности и то: к.п. бр.... кућа са кућиштем, двориште и њива површине 10 ари, све уписано у ЗКУЛ ... КО Л., због неисплаћеног дуговања тужиоцу по уговору о зајму од 02.11.1998. године, П Ов бр.8406/98, с обзиром да обавезе по том уговору нису потпуно измирене. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му плати 4.974.541,78 евра са месечном каматом од 8% почев од 14.04.2006. године па до исплате; ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 199.900,00 динара, у року од 15 дана од пријема писаног отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8988/13 од 21.01.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 20829/10 од 18.09.2013. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2., битне повреде одредаба парничног поступка из члана 381. став 1. Закона о

парничном поступку учињене пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју суд пази по службеној дужности у ревизијском поступку. Нема ни битних повреда из члана 361. став 1. (у ревизији погрешно означен члан 381), Закона о парничном поступку учињених пред другостепеним судом, обзиром да се указивањем на ову битну повреду у ревизији оспорава оцена изведених доказа, чиме се посредно побија утврђено чињенично стање, што према члану 398. став 2. Закона о парничном поступку, не може бити ревизијски разлог.

Побијаном пресудом није погрешно примењено материјално право.

Према утврђеном чињеничном стању, 02.11.1998. године, закључен је уговор о зајму између Б.Р., Р.А., тужиоца Ђ.И. и К.Д., као зајмодаваца и Т.П., као зајмопримца. Овим уговором одређено је да су зајмодавци дали на зајам зајмопримцу 560.000,00 динара, што је на дан закључења уговора одговарало 70.000 немачких марака, а одређено је да од овако уговореног износа зајма, тужилац Ђ.И. учествује са износом од 14.000 немачких марака. Даље је у уговору одређено да зајмопримац Т.П. одобрава да се у земљишним књигама укњижи заложно право првог реда – хипотека на његовој непокретној имовини и то кп.бр... – кућа са кућиштем, двориштем и њивом, површине 10 ари, уписана у ЗКУЛ ... КО Л., у корист зајмодаваца. Тужилац Ђ.И. је покренуо извршни поступак против извршног дужника Т.П. и заложног дужника Р.П., овде туженог. Решењем суда обустављен је поступак извршења јер је тужилац Ђ.И. повукао предлог за извршење обзиром да је намирен од стране туженог Р.П.. У теретном листу непокретности бр... КО Л., на кп.бр..., површине 0.10.00 ха и куће која се налази на овој парцели, уписано је власништво заложног дужника Р.П. и право доживотног уживања на овој непокретности у корист Т. и В.П., као и забрана отуђења на наведеним непокретностима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно је одбачена тужба са захтевом тужиоца да се одбије тужбени захтев туженог да се брише хипотека, а правилно је одлучено и да је неоснован тужбени захтев за исплату 4.974.541,78 евра.

По оцени Врховног касационог суда, тужени Р.П., није у материјално-правном односу са тужиоцем Ђ.И., обзиром да не постоји ниједан правни посао између ових лица, нити постоји облигационо-правни захтев по уговору о зајму, нити било ком другом уговору између парничних странака. То значи да на страни туженог Р.П. не постоји пасивна легитимација. Осим тога, тужилац током поступка, а у складу са

правилом о терету доказивања које је прописано чланом 220. Закона о парничном поступку, није изнео чињенице и доказе на којима заснива свој захтев за исплату 4.974.541,78 евра са каматом, од туженог.

Такође је правилан закључак другостепеног суда да тужба са захтевом да се одбије тужбени захтев да се брише хипотека уписана на одређеној непокретности по својој садржини може да буде одговор на тужбу којим се оспорава одређен захтев, а не тужба, јер не садржи елементе прописане чланом 187. став 1. Закона о парничном поступку како би суд одлучивао о таквом захтеву и зато је овако постављен захтев правилно одбачен на основу члана 103. став 6. Закона о парничном поступку.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право. Приликом одлучивања суд је ценио и остале наводе истакнуте у ревизији, али их није посебно образлагао, обзиром да нису од утицаја на доношење другачије одлуке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**